

[Peter Ravn.]

ændringsforslag, heraf 4 rent redaktionelle ændringer, som jeg ikke skal opholde mig ved, 3 forslag om ændring af understøttelsessatser og refusionsregler og 3 forslag om administrative ændringer.

Hvad understøttelsessatserne angår, stilles der forslag om nogle mindre forhøjelser i forhold til det oprindeligt foreslåede. Den maksimale dagpengesats for forsørgere med mere end 15 års medlemskab foreslås forhøjet fra 16 kr. til 17 kr. og maksimumsbeløbet for huslejhjælp i København og købstæderne m. v. fra 125 kr. til 150 kr. Aldersgrænsen for udbetaling af børnetillæg vedrørende børn under uddannelse foreslås forhøjet fra 17 år til 18 år.

Mit parti hilser disse forhøjelser af understøttelsessatserne med tilfredshed. Ved første behandling udtalte jeg håbet om, at udvalgsarbejdet kunne føre til forslag om forhøjelse af den nævnte aldersgrænse. Dette ønske er altså nu efterkommet gennem den højtærede socialministers ændringsforslag. Forhøjelsen af dagpengesatser og huslejhjælp synes vi er velbegrundet henholdsvis i den stigning, der har fundet sted i lønningerne, og den større husleje, der må betales ikke mindst i byerne. Det er imidlertid klart, at den sidstnævnte ændring betyder, at forskellen mellem huslejhjælpen, der ydes på landet og i byerne, bliver større end før. Før var tallet 66 kr. i landkommunerne og 99 kr. i byerne, nu bliver tallene 83 kr. og 150 kr. Vi savner i nogen grad det statistiske materiale, der er nødvendigt for at bedømme, hvor store de to tal bør være for at stå i det rigtige forhold til hinanden. Jeg håber, at vi, når de igangværende undersøgelser over leveomkostningerne i by og på land er afsluttet, kan vende tilbage til spørgsmålet om huslejhjælpen og, hvis der skulle vise sig at være store urimeligheder, da foretage den nødvendige korrektion.

Også forskellen mellem hvad der kan ydes forsørgere og ikke-forsørgere bliver større ved de foreslåede ændringer; jeg vil ikke lægge skjul på, at efter vor opfattelse burde man have foreslået en forhøjelse af dagpengesatsen for ikke-forsørgere, men mulighederne herfor har ikke foreligget, og den udvidede adgang til udbetaling af huslejhjælp til ikke-forsørgere, som lov-

forslaget i øvrigt indeholder, råder i nogen grad bod på dette forhold.

Ved ændringsforslag nr. 2 foreslås refusion af kassernes udgifter til de sociale ydelser sat til 80 pct. i stedet for lovforslagets 85 pct.; og i forhold til den gældende ordning med 75 pct. betyder det en forhøjelse med 5 pct. Denne forhøjelse vil i nogen grad medvirke til at give kasserne dækning for de øgede udgifter, lovforslagets gennemførelse i øvrigt medfører.

Ved første behandling gjorde jeg nogle bemærkninger om det nye stk. 3 a) i § 15, der gav kasserne ret til at forhøje dagpengesatserne med 12½ pct., dog uden refusion. Jeg udtalte da tvivl om, hvorvidt denne bestemmelse tjente noget egentligt formål, da der ikke i arbejdsløshedsloven var noget, der forhindrede oprettelsen af private, frivillige hjælpe-kasser; når blot bestemmelserne i lovens § 15, stk. 10 og 11, blev overholdt ved udbetaling af understøttelser. Sådanne frivillige kasser er da også oprettet inden for nogle fag og har fungeret tilfredsstillende i mange år. Der sker derfor efter min opfattelse ikke noget afgørende ved at lade bestemmelsen udgå af loven, som det er foreslået i ændringsforslag nr. 4.

Ændringsforslag nr. 6 betyder en administrativ lettelse ved udbetaling af huslejhjælp. Efter de gældende regler udbetales der huslejhjælp, når et medlem er afkontrolleret i 25 dage; det er det principielle i loven. Men der er tilføjet en bestemmelse om, at der kan udbetales delvis huslejhjælp, når et medlem er afkontrolleret i mere end 8 dage, er kommet i arbejde og én gang tidligere har fået udbetalt den fulde huslejhjælp. Hvis det skal angives i et praktisk eksempel, kan det siges på den måde, at hvis et medlem i 1950 — eller et hvilket som helst andet år — har været ledig og fået udbetalt den fulde huslejhjælp, vil han nu ved en kortvarig ledighed være berettiget til delvis huslejhjælp. Derimod vil han ikke kunne få noget, hvis han ikke én gang før har fået den fulde huslejhjælp udbetalt. Ordningen er vanskelig at administrere, da den betyder, at kasserne altid skal blade tilbage i deres kartoteker, tit 12-14 år tilbage, for at konstatere, om vedkommende har haft ledighed, og i så fald hvilken huslejhjælp han da har fået udbetalt.